

Duszo Chrystusowa

Ks. Bronisław Mokrzycki SJ

MODLITWA

BIBLIOTECZKA DUCHOWOŚCI ZAWIERZENIA

Wydawnictwo WAM ■ Księża Jezuici
Kraków 2010

© Wydawnictwo WAM, 2010

Redakcja
Siostry Zawierzenia

Zdjęcia
© Grzegorz Gałązka

Projekt okładki
Andrzej Sochacki

ISBN 978-83-7505-730-0

NIHIL OBSTAT.

Przełożony Prowincji Polski Południowej Towarzystwa Jezusowego
ks. Wojciech Ziółek SJ, prowincjał, Kraków, 25 października 2010 r., l.dz. 279/10 r.

WYDAWNICTWO WAM
ul. Kopernika 26 • 31-501 Kraków
tel. 12 62 93 200 • faks 12 42 95 003
e-mail: wam@wydawnictwowam.pl
www.wydawnictwowam.pl

DZIAŁ HANDLOWY
tel. 12 62 93 254-256 • faks 12 43 03 210
e-mail: handel@wydawnictwowam.pl

KSIĘGARNIA INTERNETOWA
tel. 12 62 93 260, 12 62 93 446-447
faks 12 62 93 261
e.wydawnictwowam.pl

Druk i oprawa:
Drukarnia COLONEL, Kraków

Duszo Chrystusowa, uświęć mnie

Modląc się pierwszym wezwaniem:
„Duszo Chrystusowa, uświęć mnie”,
odwołujemy się do Człowieczeństwa
Syna Bożego, a ściślej –
wprost do Jego Najświętszego Serca,
bo dusza, w języku biblijnym,
to inaczej serce,
czyli najgłębsze duchowe centrum osoby.

Wołamy więc tutaj:
„Serce Chrystusowe, uświęć mnie!”.
I oczyma wiary widzimy
to Najświętsze Serce Pana Jezusa,
Serce prawdziwe
i przebite.

To Serce stanowi centrum historii,
centrum wszechdziejów i wszechrzeczy.

To jest Serce wszechświata!
To Serce jest celem wszystkich serc –
meta córdium Cor Iesu
(Kasper Drużbicki SJ; XVII w.).

Jezusowe Serce jest obrazem
niepojętej Miłości Boga
do każdego człowieka.
*Tak bowiem Bóg umiłował świat,
że Syna swego Jednorodzonego dał,
aby każdy, kto w Niego wierzy,
nie zginął, ale miał życie wieczne (J 3, 16).*

Miłosierny Ojciec wyszedł naprzeciw
człowiekowi, który przez grzech
daleko odszedł od Niego,
stał się *umarły, zaginął...* (por. Łk 15, 24. 32).
Wyszedł w swoim Jednorodzonym Synu,
który w czasie stał się Człowiekiem.
*On ogołocił samego siebie,
przyjawszy postać sługi,
stawszysię podobnym do ludzi (Flp 2, 7),*

aby przez własne uniżenie,
niejako stając po naszej stronie,
wyrwać nas z grzechu i uświęcić –
przyprować z powrotem do Ojca,
*jako świętych i nieskalanych,
i nienaganych* (Kol 1, 22).

I oto jesteśmy w samym centrum
historii zbawienia,
w jej najgorętszym punkcie,
w Źródle Paschalnym –
w Chrystusowym przejściu
ze śmierci do życia.

Naoczny świadek ukrzyżowania Jezusa,
św. Jan Apostoł i Ewangelista,
z przekonaniem stwierdza,
*że jeden z żołnierzy włócznią przebił Mu bok
i natychmiast wypłynęła krew i woda* (J 19, 34).

I na potwierdzenie tego, że mówi prawdę,
przycacza proroctwo o Baranku Paschalnym:
*będą patrzeć na Tego,
którego przebili* (zob. J 19, 33-37).

Tak oto widzimy, co my zrobiliśmy
z Wcielonym Synem Bożym!
Widzimy Jego przebite Serce –
znak całej Jego męki,
zwłaszcza męki głębin ducha,
męki, którą podjął dobrowolnie, z miłości,
dla naszego usprawiedliwienia.

I wspominamy włącznie żołnierza,
która jest symbolem
wszystkich ludzkich grzechów,
uderzających jak cios – w samo Serce.
To cios najboleśniejszy,
bo zadany Sercu Jezusa,
Boskiego Oblubieńca,
przez Jego oblubienicę – ludzką duszę.
A On przyszedł tę swoją umiłowaną
uczynić całą piękną,
przyszedł obdarować ją Boską miłością...
„Nikt nie może wiedzieć,
do jakiego stopnia Chrystus nas umiłował”
(św. Tomasz z Akwinu; XIII w.).

Rana Jego Serca,
to rana zbawcza – otwarte Królestwo!
Ale ta wielka rana krwawi,
bo „Miłość nie jest kochana!”
(św. Franciszek z Asyżu; XII/XIII w.).
*Słowo-Miłość przyszło do swojej własności,
a swoi Go nie przyjęli...* (J 1, 11)
Wszystkie inne cierpienia Syna Bożego –
od żłóbka w Betlejem
aż po szczyt paschalny, po Golgotę –
mają swoje źródło tu,
w tej ranie Serca,
a więc w odrzuceniu Jego miłości.

„Ludu, mój ludu, cóżem ci uczynił?
W czymem zasmucił albo w czym zawinił?
Morzem otworzył, byś szedł suchą nogą,
A tyś Mi włócznią bok otworzył srogą...” –
skarży się cierpiący Jezus,
jak śpiewamy w pieśni pasyjnej (por. Mi 6, 3).
Nie da się opisać męki
Chrystusowego Serca...

Tym wezwaniem prosimy
to Najświętsze Serce,
które *do końca nas umiłowało* (por. J 13, 1),
aby nas uświęciło.

Prosimy więc o to, co najważniejsze –
o naszą przemianę, o doskonałość,
o świętość.

Tylko Bóg, który jest źródłem
wszelkiej świętości, uświęca –
w Chrystusie, mocą Ducha Świętego.
Można powiedzieć słowami
św. Ireneusza z Lyonu († ok. 200),
że Bóg Ojciec, uświęcając człowieka,
przygarnia go do swojego Serca
„dwoma rękami” –
w swoim Synu i w Duchu Świętym.

Obiektywnie – ontycznie dokonuje się to
w czasie chrztu świętego,
przez który człowiek wchodzi
w najgłębszą relację

ze wszystkimi Osobami Trójcy Świętej –
przyjmuje udział w Jej życiu.
Wówczas mocą Ducha Świętego
staje się w jedynym Synu, Chrystusie,
prawdziwym, choć przybranym
synem Boga Ojca (por. Ga 4, 5),
a także „bratem” Chrystusa
i współdziedzicem Jego dóbr
(por. Rz 8, 2. 9. 17. 30; Ef 2, 6).

To dzięki Chrystusowi Paschalnemu,
działającemu w mocy Ducha,
dokonuje się nasze uświęcenie,
czyli przebóstwienie.

Dlatego wołamy:

„Duszo Chrystusowa, uświęć mnie”.

Prosimy o łaskę uświęcenia,

czyli o łaskę życia według Ducha

(por. Rz 8, 5. 9; Ga 5, 16),

bo kierunkiem życia ochrzczonych

jest droga w górę,

ku temu, co duchowe.

*Jeśliście więc razem z Chrystusem
powstali z martwych – woła św. Paweł
– szukajcie tego, co w górze (...).
Dążcie do tego, co w górze,
nie do tego, co na ziemi (Kol 3, 1n).*

Chrystus po to przyjął ciało ludzkie,
po to przeszedł ze śmierci do życia;
z ciemności męki
do światła zmartwychwstania,
z ciała zbitego na śmierć
do ciała chwalebного, uduchowionego,
aby nas, cielesnych i materialnych,
wyprowadzić ku temu, co duchowe,
ku Bogu, który jest Duchem.
Po to poznajemy Boga w widzialnej postaci,
abyśmy zostali porwani
do umiłowania rzeczy niewidzialnych
(por. Prefacja z Bożego Narodzenia).

Dzięki paschalnemu misterium Chrystusa
człowiek cielesny, ziemski –

dając się kształtować Miłości –
staje się człowiekiem duchowym,
niebieskim (por. 1 Kor 3, 1; 15, 48n),
człowiekiem według Bożego Serca.

I tyle tu zamyśleń radosnych
i oczyszczających...

Spis treści

Modlitwa <i>Anima Christi</i>	5
1. <i>Krótką modlitwa – ukryty skarb</i>	6
2. <i>Serce przemawia do serca</i>	7
3. <i>Cel ostateczny</i>	9
4. <i>Wszystko jest łaską</i>	11
5. <i>Pokorna prośba</i>	13
6. <i>Najświętsze Człowieczeństwo Chrystusa</i>	14
7. <i>Jedyny Pośrednik</i>	15
8. <i>Chrystus Paschalny</i>	18
9. <i>Obecny w swoim Kościele</i>	19
Duszo Chrystusowa, uświęć mnie	23
Ciało Chrystusowe, zbaw mnie	33
Krwi Chrystusowa, napój mnie	41
Wodo z boku Chrystusowego, obmyj mnie	57
Męko Chrystusowa, umocnij mnie	71
O, dobry Jezu, wysłuchaj mnie	85
W ranach swoich ukryj mnie	101
Nie dozwól mi odłączyć się od Ciebie	115

Od wroga złośliwego broń mnie	129
W godzinę śmierci mojej wezwij mnie	147
I każ mi przyjść do Siebie.	169
Abym ze Świętymi Twymi chwalił Cię	191
Wpatrzeni w Oblicza Jezusa i Maryi	209
Wykaz skrótów	221